İstiğfarın Mucizevi Faydaları

Ömer Faruk

20 Haz, 2018

https://ilimvecihat.com

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين

İstiğfâr, Allah Teâlâ'dan bağışlama/affetme talebinde bulunmak demektir. İstiğfâr ya dille olur, ya kalple olur ya da her ikisiyle olur. Şüphesiz ki en faziletlisi ve en tesirlisi her ikisiyle olmasıdır.

İstiğfâr, Yağmura, Bol Rızka, Çocuk Sahibi Olmaya, Huzurlu Bir Hayata, Maddî-Manevî-Bedenî (*Her Manasıyla*) Kuvvetin Artıp Sıkıntıların Gitmesine, Duaya İcabete Sebeptir:

Bir gün Hasan Basrî'nin (*rahimehullah*) yanına biri gelmiş ve O'na yağmur yağmaması sebebiyle tarlasının meyve-sebze vermediğini şikâyet etmiş. O da ona: "*çokça istiğfâr et*" diye tavsiyede bulunmuş. Sonra bir başkası gelmiş ve fakirliğini şikâyet etmiş, ona da: "*çokça istiğfâr et*" diye nasihat etmiş. Sonra başka birisi daha gelmiş ve çocuğunun olmamasını şikâyet etmiş, ona da yine: "*çokça istiğfâr et*" demiş. Bunun üzerine yanındaki birisi O'na: "*Gelen üç kişi farklı şikâyetlerde bulundu, ama her birine istiğfârı tavsiye ettin!*" deyince ona şöyle cevap vermiş: "Allah Teâlâ'nın şu sözünü işitmedin mi?:

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا

"Dedim ki (Nûh): "Rabbinize istiğfâr edin, çünkü O çok mağfiret edicidir. (İstiğfâr edin ki) üzerinize bol bol yağmur indirsin. Mallarınızı ve oğullarınızı çoğaltsın, size bağlar/bahçeler versin ve sizin için nehirler akıtsın." *(Nûh 10-12)"*

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ

"Rabbinize istiğfâr edin, sonra da (taatle) O'na tevbe edin (dönün) ki sizi belli bir süreye (ölüm vaktinize) kadar güzel bir faydayla (bol rızık ve mutlu bir yaşamla) faydalandırsın ve (ahirette) her fazilet (salih amel) sahibine fazlını (lütfunu) versin." (Hûd 3)

وَيَا قَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ

"(Hûd): "Ey kavmim! Rabbinize istiğfâr edin, sonra da (taatle) O'na tevbe edin (dönün) ki üzerinize bol bol yağmur indirsin ve

kuvvetinize kuvvet katsın." (Hûd 52)

Ebu Dâvûd, Nesâî ve İbn Mâce'nin (*rahimehumullah*) rivayet ettikleri, seneden zayıf, lakin manası şüphesiz doğru olan bir hadiste Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'in şöyle dediği geçmektedir:

من لزم الاستغفار جعل الله له من كل ضيق مخرجا ومن كل هم فرجا ورزقه من حيث لا يحتسب

"Kim istiğfâra devam ederse/çokça yaparsa Allah onun için her darlıktan/sıkıntıdan bir çıkış yolu, her tasadan/dertten bir kurtuluş kılar ve ona ummadığı bir yerden rızık verir."

Rivayet edildiğine göre; bir gün İmam Ahmed b. Hanbel (*rahimehullah*) bir beldeye doğru sefere çıkmış. Gece olmuş ve yolda yürürken küçük bir mescid görmüş. Mescide girmiş, orada namaz kılmış ve sonra uyumak istemiş. İmam yatmış ve ardından mescidin bekçisi gelip demiş ki: "*Ey adam ne yapıyorsun.*" O da: "*uyuyorum*" deyince, "*burası uyuma yeri değil*" demiş. Adam O'nun İmam Ahmed olduğunu bilmiyordu ve İmam da kendisinin İmam Ahmed olduğunu ona söylememişti, eğer bilseydi ona hürmet eder, izin verirdi. İmam: "*bana izin ver de biraz uyuyayım*" deyince bekçi: "*hayır, olmaz. Böyle yapacaksan çık buradan*" demiş. İmam Ahmed ne kadar da onu ikna etmeye çalışmışsa da bunu başaramamış ve mescidden çıkmış. Ve mescidin kapısının eşiğinde uyumaya başlamış. Ama bekçi bir daha yanına gelmiş ve mescidin kapısının önünde de olsa uyuyamayacağını söylemiş, O'nu buradan uzaklaştırmış. İmam yolun ortasında yorgun bir haldeyken bir fırıncı O'nu görmüş, O'na acımış ve demiş ki (*tabi bilmiyor kim olduğunu!*): "*Benimle dükkânıma gel, bu gece seni misafir olarak ağırlayayım.*" İmam da bunu kabul etmiş ve onunla birlikte fırına gitmiş. İmam oturmuş ve bir süre adamı seyretmeye başlamış. Bakmış ki fırıncı her hamur yoğurduğunda çok defa "*Estağfirullâh*" diyor. İmam ona demiş ki: "*Sen ne zamandan beri bu hal üzeresin.*" O da: "*Uzun zamandan beri*" demiş. İmam sormuş: "*Peki bu istiğfârının semeresini gördün mü?*" Adam: "*Evet, Allah Teâlâ'dan her ne istemişsem bana icabet etti. Ama tek bir dua hariç, henüz ona icabet etmedi; Rabbime dua ettim ki İmam Ahmed b. Hanbel ile karşılaşayım!*" Bunun üzerine İmam şöyle demiş: "*Allâhu Ekber! Allah duana icabet etti. Ben Ahmed b. Hanbel'im. Allah beni senin yanına kadar getirdi.*"

İstiğfâr, Kilitleri/Sorunları/Çıkmazları Açan Bir Anahtardır:

Şeyhu'l-İslam İbn Teymiyye (*rahimehullah*) şöyle demiştir: "*Bir mesele bana kapalı gelir, bunun üzerine 1000 kere veya daha fazla veya daha az Allah'a istiğfâr ederim, ta ki Allah bana o meseleyi açar.*"

İstiğfâr, Azaba ve Musibetlere Karşı Kalkandır:

Ebu Musa el-Eş'arî (*radiyallahu anh*) şöyle söylemiştir:

إنه كان قبلُ أمانان، قوله: "وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ" أما النبي صلى الله عليه وسلم فقد مضى وأما الاستغفار فهو دائر فيكم إلى يوم القيامة

"*Önceden iki eman vardı. Allah Teâlâ şöyle demiştir: "Sen içlerinde iken Allah onlara azap edecek değildir. Ve onlar istiğfâr ederlerken de Allah onlara azap edici değildir." (Enfâl 33) Nebi (sallallahu aleyhi ve sellem) ayrıldı. İstiğfâr ise kıyamet gününe kadar aranızda dolaşıcıdır.*"

Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle buyurmuştur:

من أحب أن تسره صحيفته فليكثر فيها من الاستغفار

"*Kim (kıyamet günü) amel defterinin kendisini sevindirmesini istiyorsa amel defterinde istiğfârı çoğaltsın." (Beyhakî; Şuabu'l-Îmân, Taberânî; el-Mu'cemu'l-Evsat)*

Suyûtî: Sahih. Munzirî: "*İsnadında hiçbir beis yoktur.*" El-Elbânî: Hasen.

Yine şöyle demiştir:

طوبى لمن وجد في صحيفته استغفارا كثيرا

"(Kıyamet günü) amel defterinde çokça istiğfâr bulan kimseye müjdeler olsun!" (İbn Mâce, Nesâî; es-Sunenu'l-Kubrâ, Beyhakî; Şuabu'l-Îmân)

Nevevî: Ceyyid. Bûsîrî, Munzirî, el-Elbânî, Şuayb el-Arnaût: Sahih. Beyhakî (*rahimehullah*) bu sözü bir de Âişe (*radiyallahu anhâ*)'nın sözü olarak rivayet etmiştir.

Ömer b. Abdilaziz'in (*rahimehullah*) oğlu anlatıyor: *"Babamı vefatından sonra rüyada gördüm. Sanki bir bahçedeydi. Bana birkaç elma verdi. Ben bu elmaları çocuğa yorumladım. Ona: "Hangi ameli en faziletli olarak buldun" diye sordum. "İstiğfârı buldum ey oğulcuğum!" dedi." (Kitâbu'l-Menâmât; İbn Ebi'd-Dünyâ, sy:29)*

Hasan Basrî (*rahimehullah*) şöyle demiştir: *"Çokça istiğfâr edin. Çünkü size rahmetin ne zaman ineceğini bilemezsiniz." (Letâifu'l-Meârif, sy:232)*

İstiğfârın kabul edilmesinin en çok umulduğu zamanlardan biri, gecenin son

vakti olan seher vaktidir. Allah Teâlâ Zâriyât 18. ayetinde muttakilerin özelliklerinden biri olarak: *"seher vakitlerinde istiğfâr etmeleri"*ni zikretmiştir.

Ve'l-hamdu lillâhi Rabbi'l-âlemîn.